

Թեան ժամանակաւ երիս ամաւ, զի դու Բար-
 դուղիմէոս թրագու յիշխեսցես 'ի վերայ ամե-
 նայն կերակրոց 'ի յերեսս երկրին հայաստանեաց,
 յորդորելով զի վարելով ցանիցեն ամենայն դաշտ
 յերեսս երկրի, զի մի մնասցէ դատարկ քալ մի
 և ով ոք որ կաղանայցէ վարելոյ և ցանելոյ զոր
 ինչ պատճառի որ իցէ՝ ազդ արասցես իշխան աշ-
 խարհին յայնմիկ, զի Օգնական նմայ լինիցի և
 ցանք նոցա կատար հասանիցէ, և եթէ արգելում
 մի ծայրագոյն գտցիս ազդ մեզ արայ, ամենայն
 պտղոյ, ցորենոյ, գինոյ, ձիթոյ և զոր ինչ կե-
 րակրոց բաժինն տանն հայոց ըստ Օրինաց գթա-
 ծութեամբ հաւաքէ 'ի շտեմարանն տանն հայոց
 և յինն հանէ և յանձնէ իշխան յաշխարհին յայն-
 միկ, զի նայ վաճառելով գինն նորայ մուծանէ
 ընդ գանձարանն հայոց, պատուիրեմք քեզ Տեառն
 բարդուղիմէոսիդ զգոյշ լեր զի տարեկան կերա-
 կուրն բնակողաց յաշխարհին մերոյ մնասցէ անա-
 րատ 'ի շտեմարանի չոր և յստակ, և 'ի միջի ամ-
 րոցի ապահով, որում աշխարհի որ իցէ, և ունիս
 իշխանութիւն որոնել 'ի տանէն հայոց աշխար-
 հագիրն յիմանալ դու թիւ ժողովրդեան հայոց,
 և թիւ արկանել տարեկան կերակուրն 'ի վերայ
 բոլոր ժողովրդեան, որ հարկաւոր է ամենայն միոյ
 անձանց ունիլ քեզ կերակուր 'ի շտեմարանս վասն
 միոյ անձի երիս բեռն ցորեան նոյն թուաւ հա-
 ւաքել 'ի միջէ ամենայն գաւառաց, և ամրափակէ